

[Svend Heiselberg]

nesteydelser, fra Tyskland og andre EF-lande frit vil kunne eksportere vaskepulver, håndsæbe og alt muligt til Danmark med rabatmærker i? Det kunne så komme til at gå ud over dansk produktion, hvis vi ikke lever op til de samme muligheder, man har i de andre lande.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Til fru Birthe Hansen med hensyn til spillelysten: Nej, jeg kan ikke følge tankegangen, for jeg synes, folk skal have lov til selv at bestemme, om de vil spille eller ej. Det er nok vores grundlæggende holdning, at jeg generelt har en stor tiltro til forbrugerne. Der kan være enkelte, som har lidt svært ved at administrere. Det vil der være, næsten uanset hvor vi lægger grænsen. Men jeg har altså den fornemmelse, at man skal give folk så megen frihed, at de selv kan administrere, hvad de vil, og hvad de ikke vil i denne retning. Man skal ikke lægge bånd og sige: Det kan de nok ikke administrere selv. Der har vi nok en grundlæggende forskellig opfattelse.

Fru Tove Lindbo Larsen stillede et spørgsmål om sløring af priserne med rabatter. Svaret er stadig det samme som mit første: Jeg har på fornemmelsen, at forbrugerne udmærket godt kan gennemskue dette her. Så jeg har ikke de store problemer i den anledning.

Med hensyn til bestemmelserne om den rentefri konto, der blev indført i forbindelse med kartoffelkuren, vil jeg sige, at da vi nu har fjernet renteaftgiften, er der endnu et argument for at fjerne denne form for konto.

Med hensyn til den fri bevægelighed, som hr. Svend Heiselberg stillede et spørgsmål om, vil jeg sige, at det, der drejer sig om, er at tilnærme medlemsstaternes lovgivning, og jeg er sikker på, at i det øjeblik vi netop ophæver disse meget stramme restriktioner, vil den danske grænsehandel ønske det velkommen.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil gerne sige til industriministeren, at efter min mening er der en meget stor forskel på at forsøge at trække noget ned over hovedet på folk, nemlig bestemme, om folk må spille eller de ikke må. For min skyld må de spille lige så meget de vil.

Men dér, hvor problemet opstår, er, når dette spilleri eller konkurrencer eller rabat eller til-

gift kobles sammen med et varekøb, hvorved man bevidst eller ubevidst kommer til at sløre varens kvalitet og pris. Det er dér, mit og SF's problem ligger. Jeg kan forstå, at ministeren ikke har det problem.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg kan godt huske, at vi indførte ordningen med forbudet mod den rentefri konto. Men det var sådan set ikke det, der var spørgsmålet. Hvis man nu giver adgang til disse ordninger igen, er ministeren så ikke enig med mig i, at det koster penge? Det hører ikke til de gratis fornøjelser, at man laver rentefri konti. Og hvem skal betale? Det skal alle forbrugere, uanset om de bruger en rentefri konto eller ej. Det er det princip, jeg gerne ville diskutere med ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om forsikringsvirksomhed. (Gennemførelse af 7. direktiv om konsoliderede regnskaber).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Som man kunne høre, er det en meget omfat-

[Erling Olsen]

tende lovgivning. Teknisk er den vanskelig helt at gennemskue, og den har en betydelig rækkevidde. Så også her er der brug for en meget grundig udvalgsbehandling.

Igen drejer det sig om at tilpasse vores lovgivning til et af EF's minimumsdirektiver, og igen går vore betænkeligheder på, at regeringen efter vores mening har haft lidt for travlt med at komme ned på minimum, og at man derved får sænket standarden for regnskaber i vore mindre og mellemstore virksomheder.

Vi vil i Socialdemokratiet gerne ind i en formidlet drøftelse af, hvorledes man kan forenkle og lette aflæggelsen af årsregnskaber. Men vi mener, at det må afvejes over for et andet hensyn, for der er jo et hensyn ikke alene til dem, der skal lave regnskaberne, men også til dem, der skal bruge regnskaberne, fordi de skal indgå i forretningsforbindelser med eller investere i de selskaber, der skal aflægge regnskaberne.

Vi har i de senere år set en hel del selskabsrytteri, navnlig inden for anpartsselskabssektoren, og vi er bange for, at gennemførelsen af dette lovforslag vil gøre et sådant selskabsrytteri lettere.

Lad mig fremhæve tre punkter, hvor vi har forbehold over for lovforslaget. Det første vedrører moderselskabernes pligt til at lave koncernregnskaber. I dag har alle moderselskaber efter den nuværende lovgivning pligt til at lave sådanne koncernregnskaber. Efter forslaget, hvor man i bemærkningerne nærmest antyder, at man har været moderat, vil man fritage omkring 50-75 pct. – eller var det 60-75 pct.? – af alle, der i dag er underlagt denne pligt, for denne pligt. Det kalder vi andre ikke for moderation. Vi mener, at man er gået for vidt her.

Det andet punkt, hvor vi gerne vil tage et forbehold, er spørgsmålet om minimumsgrænserne for selskaber, som har pligt til at vise omsætningen, til at have visse noter i regnskaberne og til at offentliggøre årsregnskabet. Disse minimumsgrænser foreslås hævet, således at faktisk mellem 80 og 95 pct. af dem, der i dag har pligt dertil, slipper for det. Det synes vi også er at gå for vidt.

Det tredje punkt, hvor vi må tage et forbehold, er ophævelsen af reglerne for tantiemebeholdning og ophævelse af begrænsningerne på udbetaling af tantieme. De afløses nu af en meget rund forsvarlighedsbestemmelse ifølge forslaget. Det synes vi faktisk er mildest talt lidt

utidigt i en periode, hvor almindelige lønmodtagere dag efter dag får indprentet, at de skal holde igen på indkomstkraav. Det kan ikke virke rimeligt, at man på det nærmeste skal give frit løb for tantiemer til direktører og bestyrelsesmedlemmer.

Det korte af det lange er, at vi gerne går ind i en seriøs og dybtborende udvalgsbehandling af dette forslag, men vi har som nævnt visse forbehold.

Flemming Hansen (KF):

Lovforslaget baserer sig på EF-direktiv nr. 7, som vi – kan man godt sige – måske er lidt bagud med at gennemføre. Det er derfor på tide, at det sker. Jeg finder det samtidig betryggende, at der er foretaget behandling i mange udvalg og organisationer for at tilpasse dette direktiv bedst muligt. Der er jo tale om en meget omfattende lovgivning.

Det vil ikke være muligt at komme ind på de enkelte punkter i lovforslaget. Jeg skal derfor kun komme med nogle principielle betragtninger om de punkter, som vi i den konservative folketingsgruppe finder det vigtigt at omtale.

Vi er tilfredse med intentionerne i lovforslaget, der søger at sikre den bedste overskuelighed og mulighed for en vurdering af et regnskabs reelle indhold og altså også muligheden for at vurdere og sammenligne regnskaber.

Vi er også tilfredse med, at der i virkeligheden er tale om en slags afbureaukratisering, fordi reglerne for, hvornår man skal indsende koncernregnskaber, lettes og tilpasses et mere realistisk niveau.

Bemærkningerne til lovforslaget angiver, at denne lettelse reducerer antallet – hvad hr. Erling Olsen også var inde på – af pligtige koncernregnskabsaflæggelser med omkring 60-75 pct. Det finder vi fornuftigt.

Forslaget om, at mindre og mellemstore virksomheder, der ikke er børsnoterede selskaber, kan undlade at vise nettoomsætning og kan fritages for visse notekrav og undlade at offentliggøre årsberetning, anser vi for et fremskridt, fordi man netop i denne virksomhedsstørrelse oplever megen snagen i andre virksomheders forhold, som ikke alene er bestemt af den oprindelige intention, nemlig offentlighed i regnskaberne af hensyn til den almindelige vurdering af en virksomhed. Det oplever man meget i mindre virksomheder, ikke mindst i detail-

[Flemming Hansen]

handelen, at man har denne næsten sygelige nysgerrighed efter at vide, hvad manden på den anden side af gaden sælger. Det slipper man altså af med her, og det synes jeg ærlig talt er fornuftigt.

Vi vil naturligvis medvirke til et aktivt udvalgsarbejde, for jeg er enig med hr. Erling Olsen i, at det bliver ganske omfattende. Det er et meget betydeligt lovforslag, vi skal gå igennem, og vi vil gøre vores til at sikre, at det får en fornuftig gang gennem Folketingets Erhvervsudvalg, som det formentlig kommer i.

Rahbæk Møller (SF):

Der er atter tale om et EF-direktiv, og det er et meget teknisk lovforslag, som det er svært at gennemskue i alle enkeltheder, så vi håber gennem udvalgsarbejdet at få klarhed over konsekvenserne af de enkelte paragraffer.

Jeg vil dog allerede nu sige, at vi normalt er positive, når det drejer sig om regnskabsdirektiver. Vi har gjort den erfaring, at der traditionelt er meget stor lukkethed her i landet – større end i udlandet. Derfor er EF-direktiver på dette område normalt et fremskridt. Derfor har vi sådan set på forhånd en positiv holdning til det.

Der er et par ting, jeg godt vil henlede opmærksomheden på. Den ene, som begge de foregående ordførere har været inde på, er, at man lemper kravene til regnskabsaflæggelse, især for moderselskaber, kundekoncernen i moder- og datterselskaber og koncerner af en vis størrelse osv. Det finder vi meget betænkeligt.

Selv om jeg godt hørte, at hr. Flemming Hansen talte om snagen, er det jo sådan, at langt størstedelen af vores erhverv består af mellemstore og mindre virksomheder. Ikke mindst af hensyn til disse virksomheders forretningsforbindelser, som er andre små og mellemstore virksomheder, er det vigtigt, at de kan gennemskue, hvem det egentlig er, de har med at gøre. Det kræver en vis gennemsigtighed, selv om så hr. Flemming Hansen kalder det for snagen. Så ikke mindst af hensyn til erhvervslivet selv tror jeg det er nødvendigt, at vi har en rimelig gennemsigtighed. Det er begrundelsen for overhovedet at have årsregnskabsregler.

Et andet punkt, hvor jeg er mere spørgende, er, at denne ændring af koncerndefinitionen finder sted. Der er tale om, at man harmoniserer bestemmelserne i to forskellige love. Det er i

sig selv fornuftigt nok. Men det, der selvfølgelig ikke er helt gennemskueligt for mig, er, hvilken karakter den harmonisering har. Går det på en mere fyldestgørende eller mere snæver koncerndefinition, for at være konkret? Vil en koncern, hvis moderselskab er en erhvervsdrivende fond, der ejer to aktieselskaber i rederibranchen, der igen ejer et stort antal virksomheder, være at betragte som en koncern, eller vil den ikke være at betragte som en koncern? Det har altså en vis praktisk interesse.

Men med andre ord: Sammenfattende skal jeg sige, at vi vil gå ind i et grundigt udvalgsarbejde. Der er en række spørgsmål, vi skal have afklaret.

(Kort bemærkning).**Flemming Hansen (KF):**

Jeg vil nødig have, at der skal opstå den misforståelse, at der skulle være uoverensstemmelse mellem hr. Rahbæk Møller og mig i spørgsmålet om åbenhed, for jeg er fuldstændig enig i, at det er vigtigt, at man har ret til at se, hvordan en virksomhed går, og hvem den handler med, osv.

Det, jeg var tilfreds med, var, at et begreb som »nettoomsætning« udgår, for det er ikke det, det drejer sig om, når man undersøger en anden virksomhed, men hvordan dens soliditet er, hvor stærk den er, når man vil handle med den. Men netop vedrørende nettoomsætning har jeg ofte det indtryk fra mange personlige erfaringer, at det er et spørgsmål om at snage i andres forhold. Dette med, at man skal offentliggøre sine regnskaber og indsende dem, er jeg helt med på. Det er kun rimeligt af hensyn til også erhvervslivets egen troværdighed, også over for de partnere, man har med at gøre. Men netop det, at man tager sådan noget som nettoomsætning væk, synes jeg er meget fornuftigt.

(Kort bemærkning).**Rahbæk Møller (SF):**

Det kan da kun glæde mig, hvis vi ikke er for uenige. De mere tekniske ting må vi nok vente til udvalgsarbejdet med.

Jeg vil godt sige, at det, jeg rettede opmærksomheden mod, var selve begrebet »konsoliderede regnskaber«. Dette, at man kan overskue en koncern, også af de mindre, tror jeg er ret vigtigt.

Svend Heiselberg (V):

Også dette lovforslag tager sigte på vedtagelse af direktivforslag. I den nugældende lovgivning forlanges der aflagt koncernregnskaber for alle moderselskaber uanset størrelse. EF-harmoniseringen giver mulighed for at fritage selskaber og koncerner op til en vis størrelse for pligten til at udarbejde koncernregnskaber. Der er således fra EF's side blot givet de enkelte medlemslande en mulighed for at mindske kravene til aflæggelse af koncernregnskaber.

I L 130 § 2 c er denne mulighed imidlertid blevet udnyttet. Et moderselskab, hvor ingen af koncernvirksomhedernes værdipapirer er optaget til officiel notering på en fondsbørs i et EF-land, kan undlade at udarbejde koncernregnskabet, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet ikke tilsammen overskrider to af følgende størrelser: balance 12 mio. kr., nettoomsætning 24 mio. kr., gennemsnitligt antal hidtidige beskæftigede i løbet af regnskabsåret 50.

I bemærkningerne til lovforslaget anslås, at antallet af pligtige koncernregnskabsaflæggelser som følge af denne samt de undtagelsesbestemmelser, der i øvrigt foreslås, vil blive reduceret med 60-70 pct.

I øvrigt indebærer lovforslaget en forhøjelse af de eksisterende grænser i årsregnskabslovens § 25, hvor der bliver givet undtagelse fra at vise omsætningstal for så vidt angår små og mellemstore selskaber, samt årsregnskabslovens § 55 og § 62, stk. 2, hvor der gives undtagelser fra en række særlige notekrav samt fra pligten til at offentliggøre årsberetninger for små selskaber.

Disse lempelser, der udnytter en optionsmulighed i 4. selskabsdirektiv fuldt ud, vil omfatte ca. 95 pct. henholdsvis ca. 80 pct. af alle danske selskaber.

En sådan udvikling i kravet til regnskabsaflæggelse, herunder specielt koncernregnskabsaflæggelse, vil naturligvis indebære en væsentligt mindsket gennemsigtighed og informationsværdi af regnskabsaflæggelse i Danmark. Det mener vi i øvrigt er vigtigt af hensyn til konkurrencen.

De eksisterende beløbsgrænser må således målt efter danske forhold anses for passende. Venstre kan støtte lovforslaget.

Ingrid Kjældgaard (FP):

De elementer i L 130, som vil virke liberaliserende, ser Fremskridtspartiet positivt på. Modsat er der i L 130 også en del elementer, der virker restriktive og bureaukratiserende. Derfor finder Fremskridtspartiet, at der er både positive og negative sider ved dette lovforslag.

Derfor vil vi i udvalget kigge nærmere på de enkelte sider af L 130, før vi tager endelig stilling til, om vi vil stemme for eller imod.

Larsen-Ledet (RV):

Lovforslaget omhandler gennemførelse af 7. direktiv om konsoliderede regnskaber, som blev vedtaget i Ministerrådet i EF i 1983. Det er efter vores opfattelse vigtigt, at medlemslandene samordner lovgivningen på dette område. Vi får herefter mere gennemsigtige og mere sammenlignelige regnskaber.

Vi kan alle sammen se en udvikling, der går mod, at flere og flere virksomheder går ind i helheder af flere virksomheder, altså sådan at de bliver større virksomheder, koncerner osv. Det kan vi lide, eller det kan vi beklage. Jeg hører til dem, der sådan set beklager meget af det, der sker på dette område, men det er ikke desto mindre en kendsgerning, som vi altså må forholde os til. Udviklingen, som vi oplever her, er altså en væsentlig baggrund for forslaget.

Forslaget betyder også en lempelse for små og mellemstore virksomheder; bl.a. behøver man ikke at vise nettoomsætningen, og man undtages for pligten til at offentliggøre årsberetningen.

Fra radikal side kan vi give den melding, at vi er parate til at støtte forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på Kristeligt Folkepartis vegne tilsige en meget positiv og grundig udvalgsbehandling. Vi finder, at der er mange gode ting i forslaget. Vi mener også, det kræver, at vi virkelig får tid til at sætte os ind i det i udvalget.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Tak for alle bemærkningerne! Jeg skal være den første til at indrømme, at dette lovforslag er yderst teknisk og yderst omfattende, og at det kræver en meget, meget grundig behandling. Jeg vil gerne sige, at jeg også vil gøre mit yder-

[Industriministeren]

ste for at medvirke til denne udvalgsbehandling, sådan at alle bliver klar over, hvad konsekvenserne af lovforslaget og af de enkelte bestemmelser bliver.

Det betyder også, at jeg har noteret nogle af de tekniske ting, der er spurgt om her, men jeg vil egentlig tolke det således, at alle er mest interesserede i, at det bliver behandlet i udvalget på en sådan måde, at vi får diskuteret det i sammenhæng, så jeg kan kun sige tak og glæder mig til udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 25. januar 1990, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.34
